

Index Rerum,

Suppositum.
 Suppositum debet verificari prius, p. 59. n. 68
Surreptio.
 Surreptio annullat gratiam ipso jure & per consequens dationem executoris, cui nulla attribuitur jurisdictio, p. 354. n. 57
Suspensio, Suspendus.
 Ad Suspensionem jurisdictionis adæquantur appellatio, recusatio, & relatio, p. 144. n. 88
 Suspendio an major sit interdictio ingressus Ecclesiæ, p. 196. n. 45
 Suspendio quando absque citatione sicut monitione ferenda non est, ib. n. 46
 Suspendio imposita pro delicto, necessaria pro alimentis ex beneficio præstantur suspendio, non tamen quando pro contumacia, ib. n. 47
 Suspendus ab usu ordinis an possit cætera exercere, ib. n. 48
 A Suspensione & interdicto sicut & ab excommunicatione admittitur appellatio, ib. n. 49
 Suspendio, interdictum, & excommunicatio, æquiparantur à jure quoad appellationis prohibitionem aut admissionem, & alios effectus, ib. n. 50. quales, n. 51
 Suspendio & interdictum quoad appellationis effectum easdem ampliationes & limitationes patiuntur, quas excommunicatio, p. 196. n. 54
 Suspendio, aut interdictum conditionale suspenduntur per appellationem, & impediunt executionem, p. 197. n. 57. & 58
 Suspendio, vel interdictum respiciens temporalia suspenduntur per appellationem, p. 292. n. 123
 Suspendus ab usu pallii appellatione pendente potest eoque uti, ib. n. 125
 Suspendus ab usu pallii celebrando nullam irregularitatem incurrit, ib. n. 126. & 127
 Suspensionis violatio in spiritualibus inducit irregularitatem, secus in temporalibus, quæ suspenditur per appellationem, p. 294. n. 225
 Suspendus ab ordinibus susceptis an pendente appellatione possit accedere ad alios, & an illis potest interrim uti, p. 310. n. 48. & 49
 A Suspensione & interdicto officii aut beneficii respicientis temporalitatem licita est regulariter appellatio, ac interim suspendus potest illius usum continuare, p. 385. n. 1
 Suspendio à beneficio non comprehendit pensionem, p. 610. n. 50
 Suspendus per sententiam ab officio ob delictum grave simpliciter, non perpetuo, nec cum præfinitione temporis, etiam censetur privatus distributionibus quotidianis, ib. n. 59
 Suspendus simpliciter ab officio absque tamen præfinitione temporis, suspendus intelligitur à beneficio, ib. n. 60
 Suspendus à beneficio non intelligitur suspendus ab officio, p. 603. n. 62
 Suspendus ab officio ob delictum leve aut contumaciam, non intelligitur suspendus à beneficio, ib. numero 63
 Suspendus ab officio vel beneficio, collatio beneficii facta non valet, ib. n. 64
 Suspendio ab officio ex quibus causis sit infligenda, ib. n. 65. remissive.
Syndicatus.
 A Syndicatu licet non appelletur, tamen ab interlocutoria incidenti licere qui dicant, p. 204. n. 11
Synodus.
 Synodus formalis quomodo, & ad quid sit, p. 398. n. 68

Index Rerum,

T
Tabellio.
 Tabellio debet registrum seu protocolium instrumentorum actuum judicialium, & extrajudicialium secum retinere, & non potest tradere partibus, nisi iudicis præcepto, p. 95. n. 39
 Praxis hodierna Tabellionum, y me obligo con mi persona y bienes, unde ortum habuit, p. 181. n. 148
Taxa, Taxatio.
 A Taxatione ciborum vendendorum in populis, & civitatibus facta per iudicem non admittitur appellatio suspensiva, juxta l. regiam, p. 338. n. 54
 Taxatio mercedis seu alimentorum facta in sententia eadem, non recipit appellationem suspensivam, prout determinavit Rota Romana contra Avend. ib. & 339. n. 56
 Ab excessiva fructuum Taxante & liquidatione facta in executivis, an & quando sit licita appellatio, p. 342. & 343. n. 10. remissive.
 Taxatio expensarum est declaratio interpretativa sententiæ à qua non appellatur regulariter, p. 617. n. 19
 Taxatio dicitur meri facti præexistens declaratio, ib. n. 20
 Taxatio & liquidatio præcedentis sententiæ dicitur executio & declaratio, ib. n. 21
 Taxam legis justi interfusarii pecuniæ restituendæ si executio excedat, in liquidatione excedere dicitur, p. 619. n. 47
 Taxare expensas quas sibi taxandas reservavit prædecessor, potest iudex successor, p. 636. n. 10
 Etiam si successor sibi reservaverit Taxare expresso nomine proprio, ib. n. 11
Temporalitas, Tempus.
 Temporalitates clericorum quæ dicantur, ut occupari possint, ob eorum proteritiam & contumaciam, p. 74. n. 305
 Tempus ad appellandum currit à die scientiæ, vel notitiæ, quæ non præsumitur nisi probetur, p. 110. n. 72
 Temporis intervallum quod requirunt dictiones (mox, statim) & similia, est ut non statim sententia lata exequatur, sed omnia substantialia executionis prout citationes & similia præcedant, p. 381. n. 49
 Tempus nullum de jure communi reperitur præfixum, ut ordinarius instituat præfentatum, sed tantum ad conferendum, p. 430. n. 208
 Tempus præfixum collatoribus ad providendum non currit à die vocationis, sed à die scientiæ, & notitiæ, p. 442. n. 60
 Tempus jure præfixum ad providendum currit à tempore quo sciri debuit, ut in Episcopo, qui singulis annis tenetur visitare, ib. n. 61
 Tempus non currit conferentibus, aut eligentibus impeditis impedimento juris, aut facti, p. 403. n. 75
Terminus.
 Terminus, & tempora præstituta primo iudici ad causam determinandam, eadem censentur præstituta successoribus, & subrogata, p. 97. n. 59
 Terminus parti à jure vel iudice assignatus ad aliquid gerendum, non currit pendente recurso ad Regem, p. 114. n. 58
 Terminus parti vel iudici non currit, dum disceptatur super aliquo articulo, ib. n. 59
 Terminus non currit appellanti dum disceptatur, an appellatio sit nulla, ib. n. 60
 Terminus,

& Verborum.

Terminus novem dierum, ad retrahendum rem patrimonialem, non currit durante disceptatione super venditione, p. 124. n. 61
 Terminus decem dierum ad appellandum non currit dum disceptatur de nullitate appellationis proposita, ib. n. 62
 Terminus conficiendi inventarium non currit impedito, p. 125. n. 66
 Terminus non currere pendente recurso ad Regium consilium, expressè terminavit Rota Romana, ib. n. 72
 Terminus remanet suspendus in hoc statu, quo supervenit impedimentum, & tantum temporis suppletur, quantum abstulit impedimentum, ib. n. 75
 Terminus infirmationis in via executiva suspenditur ex impedimento partis, quo sublato alius suppletur, quantum abstulit impedimentum, ib. n. 76
 A nimis brevi Termino dato ad probandum licitè appellatur, p. 147. n. 139
 Terminus ad appellandum, ut currat à tempore notitiæ, debet condemnatus illam habere, quomodo sententia sit lata, p. 183. n. 56
 Terminus sibi ad aliquid faciendum præfixum labi permittens, censetur actui renuntiare, non post illud auditur, p. 235. n. 101
 A Termino tacitè vel expressè denegato, petito ad accedendum ad examen per Procuratorem filii patrimonialis absentis, cujus nomine se opposuit, an appellationi interpositæ sit deferendum, & quando, p. 293. n. 214
 Terminus est noviter dandus, quantum abstulit impedimentum non ex integro, p. 296. n. 257
 A Termini denegatione appellatio datur, ib. n. 259
 Termino apposito actui gerendo, dilatio parti ita limitanda erit, ut reguletur à principali ne actus peccet, sed perficiatur, p. 297. n. 270
 Termini habiles in omni dispositione supponendi sunt, p. 387. n. 28
 Terminus edicti non apponitur, ut alii nequeant admitti, sed ut sciatur, non esse amplius expectandum, p. 297. n. 273
 Terminus edictorum an currat, ex quo tam in valvis Ecclesiæ Cathedralis, quam Ecclesiæ beneficii fuere apposita, ita ut sit attendenda ultima effigies, p. 397. n. 55
 Terminus à lege inductus non debet à iudice abbreviari, ib. n. 60
 Terminus nimis brevem ne ad plurimum notitiam veniat edictum procurans petens collationem, institutionem facit irritam, p. 398. n. 62
 Terminus appellationis à quo tempore currat, & an de momento ad momentum, p. 408. n. 219
 Terminus ad appellandum currit à tempore scientiæ & notitiæ, p. 409. n. 222
 Terminus sibi assignatum ad aliquid gerendum labi permittens, censetur illi renuntiare, nec ulterius audiendus, ib. n. 227
 Terminus duorum mensium præscriptus ordinario ad instituendum, non currit à die præfentati instrumenti nominationis per patronos, sed à die quo nominatus ab eis præfentialiter se ordinario offert examinandum, p. 430. n. 210
 Ordinario non est appositus Terminus ad instituendum vel confirmandum in beneficiis simplicibus, sed si id facere vel recuset, vel sit negligens recurritur ad superiorem qui terminum illi præfigit, ut instituat, &c. ib. n. 211
 Termino præfixo per superiorem ordinario, ut instituat, aut confirmet; intra illud, si labatur, potest ipse superior supplere, vel compellendo vel institutionem faciendum, ib. n. 212
Salgado de Proce. Reg.

Terminus alicui præfixum ad aliquid faciendum labi permittens, illi censetur renuntiare, p. 402. n. 97
 Terminus magnum dare non potest qui arctatum & limitatum habet, p. 633. n. 63
Territorium.
 Extra Territorium jus dicenti impunè non paretur, p. 516. n. 58
Tertius.
 Tertius, cujus exceptiones jure regio examinantur in via ordinaria, an possit impedire appellans executionem sententiæ de remotè lata, non obstantibus tertii oppositionibus, pag. 222. num. 127. 128. & 129
 Tertii reus voluntarius excommunicatos non potest executioni sententiæ comparere, pag. 228. numero 18
 Tertii comparentis appellatio impedit executionem sententiæ contra alium lata, p. 568. n. 14
 Tertius legitime comparentis impedit executionem etiam trium conformium, p. 568. n. 15
 Tertius non citatus nolens processui comparere, & se opponere, potest executionem impedire, ne contra illum fiat, p. 569. n. 16
 Tertii oppositores multis de causis possunt comparere ad executorialium executionem impediendam, ib. n. 17
 Tertius non citatus ratione suæ possessionis etiam trium conformium impedit executionem, ibidem numero 34
 Tertius solius possessionis ratione impedit executionem alteri adjudicatæ, ib. n. 35
 Secus si non possideat, quia tunc nec impedit executionem nec dicitur legitimus oppositor, p. 569. n. 36. & tertio sufficit possessionem dumtaxat probare ad impediendam executionem sententiæ, ib.
 A Tertio possidente non nominato in instrumento, possessio non avocatur absque causæ cognitione, p. 570. n. 38
 Tertium possessorem à iudice spoliatum potest superior summam de possessione cognoscens etiam non citato adversario restituere, ib. n. 39
 Tertius non citatus non potest impedire sententiam de immittendo hæredem in possessionem, ex l. fin. de edicto divi Adriani, & ejus executionem impedire, ib. n. 41
 Tertius impedit executionem pro quantitate factam in alia re quàm debitor est condemnatus, quando docet de suo interesse ex possessione, pag. 571. numero 60
 Etiam si iste Tertius de nuda possessione opponat, etiam non allegans justam esse, quia præsumitur, p. 571. n. 62
 Tertius impugnans executionem rei qua pro quantitate debita sit executio, opponens de solo dominio in continente probando, admittendus est, p. 571. numero 63
 Tertio opponenti de suo dominio rei super qua fit executio pro quantitate, an incumbat onus probandi, & quid quando de possessione tantum, vel de dominio & possessione simul, ib. n. 64
 Tertius non possidens opponens se executioni factæ in alia re quàm sit in iudicium deducta, quantum distat à tertio oppositore, & non possessore rei super qua lis vertitur, p. 573. n. 75
 Tertius comparens executioni rei vacantis ante illius omissionem, & docens de suo interesse si non audiat ab executoris, potest licitè appellare, ib. numero 77